

यामलं

अक्रियावतां चिकित्साद्वितागम् ।” इति भावप्रकाशः ।
 याप्ययानं, कौ, (याप्यं अघमं यानम् ।) श्रितिका । इत्यमरः । २ । ८ । ५३ ।
 यामः, पुं, (यथते इति । यम + घञ् ।) मैघु- नम् । यथा । उषान्घयोर्घोर्घे षन् । इति लिधुपादे घोपदेवः । ८४६ । (यथा, भागवते । ६ । १६ । ६ ।
 “पीवानं स्रग्भुलं प्रहं मीढीचं यामकोविदम् । स एकोऽजयस्त्वां वञ्जीनां रतिवहंशकः । रेमे कामयहयस्त आत्मानं नावबुधत ।”)
 यामः, पुं, (याति यायते वा । या + “अर्निस्तु- सुहुन्दृचिचुभायावापदियचिनीभ्यो मन् ।” उभा० १।१४० । इति मन् । यम् + घञ् वा ।) दिवाराचोऽचतुर्थभागैकभागः । तत्पर्यायः । प्रहरः २ । इत्यमरः । १।४।६ । (यथा, मनौ । ७ । १४५ ।
 “उत्थाय पश्चिमे यामे क्षतशौचः समाहितः । हुताभिर्जांश्चांश्चांश्च प्रविशेत् स शुभो वभाम् ।”)
 संयमः । इति मेदिनी । मे, २४ । (गमनम् । यथा, ऋग्वेदे । १ । ४८ । ४ ।
 “उषो ये ते प्र वामेत्तु युञ्जते ।”
 “यामेत्तु गमनेत्तु ।” इति तद्भाष्ये सायणः । गमन- साधनः । यथा, ऋग्वेदे । ४ । ५१ । ४ ।
 “कुर्वन्त देवीः सन्धो नवो वा यामो नभूयादुषधो वो अद्य ।”
 “यामो गमनसाधनः स रथः ।” इति सायणः । देवगर्भदेः । यथा, मार्कण्डेयपुराणे । १५।१८८ ।
 “यस्यस्य दक्षिणावान् पुत्रा इन्द्राश्च जग्निरे । यामा इति समाख्याता देवाः खाद्यभुविऽनरो ।”
 यामघोषः, पुं, (यामे प्रतियामे घोषः रवोऽस्य । प्रतिप्रहरं रथकरबादेवास्य तथात्वम् ।) कुक्कुटः । इति शब्दमाणा ।
 यामघोषा, कौ, (यामे यामे घोषोऽस्याः । यामान् प्रहरान् घोषति शब्दाधन इति वा । घुञ् + अच् । टाप् ।) यन्त्रविशेषः । चक्री इति भाषा । तत्पर्यायः । नाली २ चटी ३ यामनाली ४ यमेरुका ५ दण्डका ६ । इति चिकित्साशेषः ।
 यामनाली, कौ, (यामस्य नालीव ।) याम- घोषा । इति चिकित्साशेषः ।
 यामनेमिः, पुं, इन्द्रः । इति चिकित्साशेषः ।
 यामर्षं, कौ, युगलम् । इति हेमचन्द्रः । ६ । ६० । तन्त्रशास्त्रविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
 “दृष्टि च ज्योतिषाख्यानं निबल्लत्प्रदीपनम् । क्रमवृत्तं वर्धमेदो जातिमेदक्षयेव च । युगधर्मश्च संख्यान्तो यामलस्यालक्ष्यम् ।”
 तनु वङ्गविधम् । आदियामलम् १ नक्ष- यामलम् २ विष्णुयामलम् ३ रुद्रयामलम् ४ गवेषयामलम् ५ आदित्ययामलम् ६ । इति वाराहोत्तमम् । एषां ङीकवत्खा तन्त्रशब्दे दृष्ट्या ।

यामिक

यामवती, कौ (यामः प्रहरः अथयत्यामिति । याम + मतुप् । पत्य व डीप् ।) रात्रिः । इति राजनिर्घण्टः ।
 यामाता, [ऋ] पुं, (जामाता एषोदरादित्वात् । जस्य वः ।) जामाता । इहितुः यतिः । इत्य- मरटीका शब्दरत्नावली च । यामातुर्विष्णु- तुल्यत्वं तस्य यद्ये कन्यादातुर्दोहिनजननात् प्राक् भोजननिषेधश्च यथा, कामधेनावादिब- पुराणम् ।
 “विष्णुं यामातरं मन्ये तस्य मन्युं न कारयेत् । अप्रजायान्तु कन्यायां नाश्रीवात्तस्य वै यद्ये ।” इत्युदाहृतत्वम् ।
 यामार्हं, कौ, (यामस्यार्हम् ।) प्रहरस्यार्हम् । तस्याधिपा यथा,—
 “वारेषादहंयामेषु रात्राहोः पञ्च षट्क्रमात् । अधिपाः स्युर्ग्राह्यश्च यथाकांश्चै भवति हि । रवीण्येऽभ्युत्थानश्रित्यरवयो निशि । रविशुक्रशरान्नीश्रान्नीश्रकृत्वाभस्कराः । दिने तद्भाः परेष्वेवं तथाध्यचाश्चतुर्गहाः । पापदहं भवेद्विदिः शुभदहं शुभं भवेत् । शुभयज्ञस्य दहं तु कर्मैरम्भाशुभं भवेत् । आरम्भात् पापदहं तु कर्म निष्फलतां व्रजेत् । यस्याहंयामस्तस्यैव प्राग्दहः सप्तदाहृतः । षट् षट् परीत्य दह्याश्च त्रयो रात्रौ मतास्तथा । यामार्हाधिपसंख्यातो द्वितीयस्तु तदहंतः । तदहंतु षट्तीयः स्यात्तदहंतु तुरीयकः । अह्नाभावे तु राहुः स्यात्तदहं वसुसंख्यकः । भयाङ्कस्य परित्यागादिवादकाधिपा यथा ।” इति ज्योतिषतत्त्वम् ।
 यामिः, कौ, (याति कुलात् कुलान्तरमिति । या + बाहुलकात् मिः ।) स्वया । कुलकौ । इत्यमरः । २ । ३ । १४२ । “स्वया भगिनी । कुलकौ कुलवधुः । प्रहरे संयमे यामो यामिः स्वदकुलस्त्रियोरिवन्तः स्यादौ रभवः । जिहस्तु कुटिबे गिन्दे जामिः स्वदकुलस्त्रियोरिति चवर्गहतौयादावजयः इति भरतसुकुटी । यथा, जामयो यानि मेहानि श्रपन्थप्रतिपूजिताः । इति खामी । जे चये बाहुलभास्मिः । यदा जतु अन्दे बाहुलकादिक् जामिरिति । अना- ख्यादौ या प्रापये चातुर्वर्ष्यः ।” इति रामा- यमः । (यथा, मनौ । ४ । १८२ ।
 “यामघोऽहरत्वां लोके वैश्वदेवस्य वान्धवाः ।”) यामिनी । इति शब्दरत्नावली । धर्मैस्स पत्नी । तस्याः कन्या नामघोषी । यथा,—
 “अदन्वती वसुधामिर्जना भासुर्भवलती । सङ्ख्या च सङ्घर्षा च वाधा विश्वा च नामतः । धर्मैपत्नी दृश वेतास्तान्प्रपत्यानि मे यद्यु । जन्मायाश्चैव घोषोऽवौ नामघोषी तु यामिचा ।” इति बह्विपुराणे कश्यपीयप्रजासर्गः ।
 यामिकभटः, पुं, (यामे यामे नियुक्तः । याम + ठक् । च चासौ भटचेति ।) प्रहरिकः । चौकी- दार इति भाषा । यथा,—

यामो

“उन्नादाभुदवर्द्धितान्तमसः प्रभरदिद्विष्णवे कावे जायदुदययामिकभटप्रारम्भकोलाहवे । कर्णस्यासुहृदगंवाभुवङ्गवावङ्गैर्यदन्तःपुरा- दायाताधि यदमुजाधि । क्षतकं मन्ये भयं योषिताम् ।” इति कर्णाटः ।
 यामिचं, कौ, लयात् सप्तमराशिः । यथा,—
 “धीस्थानं पश्चमं ज्ञेयं यामिचं सप्तमं स्मृतम् । दुर्गं दूर्गं तथास्ताख्यं षट्कोणं रिपुमन्दिरम् ।” यामिचवेधो यथा,—
 “पापात् सप्तमगः शशी यदि भवेत् पापेन युक्तोऽथवा यत्रेनाशु विवर्जयेन्मुनिमतो दोषोऽप्ययं कथ्यते । याचायां विपदो यद्ये सुतवधः चौरैश्च रोगोद्- भवो- ऽप्युदाहे विधवा व्रते तु मरणं मूलश्च पुंस्त्वस्मिन् । रविमन्दकुजाक्रान्तं न्याङ्गात् सप्तमं लभेत् । विवाहयात्राचूडासु यद्यकर्मप्रवेष्टने ।” इति यामिचवेधः । ● ।
 अस्य प्रतिप्रसवो यथा ।
 “मूलत्रिकोणनिजमन्दिरगोऽथ पूर्वो मिचर्षोऽस्यऽहगोऽथ तदौचित्यो वा । यामिचवेधविहितानपहृत्त्व दोषान् दोषाकरः सुखमनेकविधं विधत्ते ।” इति ज्योतिषतत्त्वम् ।
 यामिनी, कौ, (यामाः वन्यस्याम् । याम + इतिः । डीप् ।) रात्रिः । (यथा, महाभारते । १२।५३।१ । “ततः शयनमाविश्य प्रसप्तो मधुसूदनः । याममात्रार्हंशेषायां यामिन्यां प्रवृत्तुधत ।”) हरिद्रा । इत्यमरः । १ । ४ । ४ । (कश्यपपत्नी । यथा, भागवते । ६ । ६ । २१ ।
 “तार्क्ष्य दिनता कहः पतङ्गो यामिनीति च । पतङ्गाश्चन पतगान् यामिनीं शूलभानश्च ।” प्रजादस्य द्वितीया तनया । यथा, कथाचरित्- सागरे । ४६ । २२ ।
 “प्रजादो यामिनीं नाम द्वितीयां तनयां ददौ ।” वासिनीपतिः, पुं, (यामिन्याः पतिः ।) चक्रः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, भागवते । १० । ३५ । २५ ।
 “यदुपतिर्जित्तराजविहारे यामिनीपतिरिवैव दिगन्तो । सुदितवक्त्र उपयाति दुरन्तं मोचयन् व्रजगवां दिनतापम् ।”) कर्पूरम् । इत्यमरः ।
 यामी, कौ, (यमस्येयम् । यमो देवतास्याः इति वा । यम + अच् । डीप् ।) दक्षिणदिक् । इति राजनिर्घण्टः । (यथा, ज्योतिषे ।
 “—————याम्यां गुरो न व्रजेत् ।” यामि + डीप् ।) कुलकौ । इति शब्दरत्ना- वली । (यथा, मनौ । ४।१८० ।
 “मातापितृभ्यां यामीभिर्भात्रा पुत्रेण भार्यया । दुहिना दासवर्गेण विवाहं न समाचरेत् ।”